

Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale, în forma revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967, ratificată de România prin Decretul nr.1177 din 28.12.1968 - B.Of. nr.1/06.01.1969

CONVENTIA DE LA PARIS PENTRU PROTECTIA PROPRIETATII INDUSTRIALE

din 20 martie 1883

revizuita la Bruxelles la 14 decembrie 1900, la Washington la 2 iunie 1911, la Haga la 6 noiembrie 1925, la Londra la 2 iunie 1934, si la Stockholm la 14 iulie 1967 si modificata la 2 octombrie 1979

Articolul 1

1) Tarile carora li se aplica prezenta Conventie sint constituite in Uniunea pentru Protectia Proprietatii Industriale.

2) Protectia proprietatii industriale are ca obiect brevetele de inventie, modelele de utilitate, desenele si modelele industriale, marcile de fabrica sau de comert, marcile de serviciu, numele comercial si indicatiile de provenienta sau denumirile de origine, precum si reprimarea concurentei neloiale.

3) Proprietatea industrială se intelege in sensul cel mai larg si se aplica nu numai industriei si comertului propriu-zise, ci si domeniului industriilor agricole si extractive si tuturor produselor fabricate sau naturale, ca de exemplu: vinuri, graunte, foi de tutun, fructe, vite, minereuri, ape minerale, bere, flori, faina.

4) Printre brevetele de inventii se numara diferitele feluri de brevete industriale admise de legislatiile tarilor Uniunii, ca brevete de import, brevete de perfectionare si certificate aditionale etc.

Articolul 2

1) Cetatenii fiecărei țări a Uniunii se vor bucura in toate celelalte țări ale Uniunii, in ceea ce priveste protectia proprietatii industriale, de avantajele pe care legile respective le acorda in prezent sau le vor acorda in viitor nationalilor, aceasta fara a se prejudicia drepturile prevazute in mod special de prezenta Conventie. In consecinta, ei se vor bucura de aceeasi protectie ca nationalii si de aceleasi mijloace legale de aparare impotriva oricarei atingeri aduse drepturilor lor, sub rezerva indeplinirii conditiilor si formalitatilor impuse nationalilor.

2) Totusi, nici o conditie cu privire la domiciliu sau la stabilirea in tara in care este ceruta protectia nu poate fi pretinsa de la cetatenii Uniunii pentru folosirea vreunui drept de proprietate industrială.

3) Sint in mod expres rezervate dispozitiile legislative ale fiecărei țări a Uniunii, referitoare la procedura judiciara si administrativa si la competenta, precum si cele cu privire la alegerea domiciliului sau la instituirea unui mandatar, care ar fi impuse de legile privind proprietatea industrială.

Articolul 3

Sint asimilati cetatenilor tarilor Uniunii cetatenii tarilor care nu fac parte din Uniune, care sint domiciliati sau care au intreprinderi industriale sau comerciale reale si serioase pe teritoriul uneia din tarile Uniunii.

Articolul 4

A. 1) Cel care a depus in conditii reglementare, intr-una din tarile Uniunii, o cerere de brevet de inventie, de model de utilitate, de desen sau model industrial, de marca de fabrica sau de comert, sau succesorul sau in drepturi, va beneficia, pentru a efectua depozitul in celelalte țări, de un drept de prioritate in termenele precizate mai jos.

2) Se recunoaste, ca dind nastere dreptului de prioritate, orice depozit care are valoarea unui depozit national reglementar in virtutea legislatiei nationale a fiecărei țări a Uniunii sau a tratatelor bilaterale sau

multilaterale incheiate intre tarile Uniunii.

3) Prin depozit national reglementar se intelege orice depozit care este suficient pentru stabilirea datei la care a fost depusa cererea in tara respectiva, oricare ar fi soarta ulterioara a acestei cereri.

B. In consecinta, depozitul efectuat ulterior intr-una din celelalte tari ale Uniunii inainte de expirarea acestor termene nu va putea fi invalidat de fapte savirsite intre timp, cum ar fi, mai ales, un alt depozit, publicarea inventiei sau exploatarea ei, punerea in vinzare a unor exemplare ale desenului sau modelului, folosirea marcii, si aceste fapte nu vor putea da nastere la nici un drept al tertilor si la nici o posesiune personala. Drepturile cistigate de terti inainte de ziua primei cereri, care serveste ca baza dreptului de prioritate, sint rezervate prin efectul legislatiei interne a fiecarei tari a Uniunii.

C. 1) Termenele de prioritate mentionate mai sus vor fi de 12 luni, pentru brevetele de inventie si modele de utilitate, si de 6 luni, pentru desenele si modelele industriale si pentru marcile de fabrica sau de comert.

2) Aceste termene incep sa curga de la data depozitului primei cereri; ziua depozitului nu este cuprinsa in termen.

3) Daca ultima zi a termenului este o sarbatoare legala sau o zi in care Biroul nu este deschis pentru primirea depozitelor de cereri in tara in care se cere protectia, termenul va fi prelungit pina la prima zi lucratoare care urmeaza.

4) Va fi considerata ca prima cerere, a carei data de depunere va fi punctul de plecare al termenului de prioritate, o cerere ulterioara avind acelasi obiect ca o prima cerere anterioara, in sensul alineatului 2) de mai sus, depusa in aceeasi tara a Uniunii, cu conditia ca, la data depozitului cererii ulterioare, aceasta cerere anterioara sa fi fost retrasa, abandonata sau refuzata, fara sa fi fost supusa examenului public si fara a lasa sa subziste

drepturi, si ca ea sa nu fi servit inca de baza pentru revendicarea dreptului de prioritate. Cererea anterioara nu va mai putea servi, in acest caz, ca baza pentru revendicarea dreptului de prioritate.

D. 1) Oricine va voi sa se prevaleze de prioritatea unui depozit anterior va trebui sa faca o declaratie indicind data si tara acestui depozit. Fiecare tara va stabili termenul pina la care va trebui facuta, cel mai tirziu, aceasta declaratie. **2)** Aceste indicatii vor fi mentionate in publicatiile emise de Administratia competenta, in special pe brevetele si pe descrierile acestora. **3)** Tarile Uniunii vor putea pretinde, de la cel care face o declaratie de prioritate, sa prezinte o copie a cererii (descriere, desene etc) depuse anterior. Copia, certificata pentru conformitate de Administratia care a primit aceasta cerere, va fi scutita de orice forma de legalizare si va putea fi depusa, in orice caz, fara nici o taxa, oricind in cadrul termenului de trei luni de la depozitul cererii ulterioare. Se va putea pretinde ca aceasta copie sa fie insotita de un certificat al datei depozitului, eliberat de aceasta Administratie, si de o traducere.

4) Alte formalitati nu vor putea fi cerute pentru declaratia de prioritate, in momentul depunerii cererii. Fiecare tara a Uniunii va preciza consecintele neindeplinirii formalitatilor prevazute de prezentul articol, fara ca aceste consecinte sa poata depasi pierderea dreptului de prioritate.

5) Ulterior, vor putea fi cerute alte justificari. Cel care se prevaleaza de prioritatea unui depozit anterior va trebui sa indice numarul acestui depozit; aceasta indicatie va fi publicata in conditiile prevazute la alineatul 2) de mai sus.

E. 1) Cind un desen sau model industrial va fi depus intr-o tara, in virtutea unui drept de prioritate intemeiat pe depozitul unui model de utilitate, termenul de prioritate nu va fi decit cel stabilit pentru desene sau modele industriale.

2) In afara de aceasta, este ingaduit a se depune intr-o tara un model de utilitate, in virtutea unui drept de prioritate intemeiat pe depozitul unei cereri de brevet, si viceversa.

F. Nici o tara a Uniunii nu va putea refuza o prioritate sau o cerere de brevet pentru motivul ca depunatorul revendica prioritati multiple, chiar daca ele provin din tari diferite , sau pentru motivul ca o cerere care revendica una sau mai multe prioritati contine unul sau mai multe elemente care nu erau cuprinse

in cererea sau in cererile a caror prioritate este revendicata, cu conditia ca, in ambele cazuri, sa existe o unitate a inventiei in sensul legii tarii

respective. In ceea ce priveste elementele care nu sint cuprinse in cererea sau in cererile a caror prioritate este revendicata, depozitul cererii ulterioare da nastere unui drept de prioritate in conditiile obisnuite.

G. 1) Daca reiese din examinarea ca o cerere de brevet este complexa, solicitantul va putea sa imparta cererea intr-un anumit numar de cereri divizionare, pastrand, ca data a fiecareia dintre ele, data cererii initiale si, daca este cazul, beneficiul dreptului de prioritate.

2) Solicitantul va putea, de asemenea, sa imparta cererea de brevet din propria lui initiativa, pastrand, ca data a fiecarei cereri divizionare, data cererii initiale si, daca este cazul, beneficiul dreptului de prioritate. Fiecare tara a Uniunii va avea facultatea sa precizeze conditiile in care va fi admisa aceasta divizare.

H. Prioritatea nu poate fi refuzata pentru motivul ca anumite elemente ale inventiei pentru care se revendica prioritatea nu figureaza printre revendicarile formulate de cererea depusa in tara de origine, cu conditia ca din ansamblul documentatiei depuse odata cu cererea sa reiasa in mod precis elementele respective.

I. 1) Cererile de certificate de autor de inventie depuse intr-o tara in care depunatorii au dreptul sa ceara, la alegere, fie un brevet de inventie, fie un certificat de autor de inventie, vor da nastere dreptului de prioritate instituit de prezentul articol, in aceleasi conditii si cu aceleasi efecte ca cererile de brevete de inventie.

2) Intr-o tara in care depunatorii au dreptul sa ceara, la alegere, fie un brevet de inventie, fie un certificat de autor de inventie, cel care cere un certificat de autor de inventie va beneficia, in conformitate cu dispozitiile prezentului articol, aplicabile cererilor de brevete, de dreptul de prioritate intemeiat pe depozitul unei cereri de brevet de inventie, de model de utilitate sau de certificat de autor de inventie.

Articolul 4 bis

1) Brevetele cerute in diferitele tari ale Uniunii, de cetateni ai Uniunii, vor fi independente de brevetele obtinute pentru aceeasi inventie in celelalte tari, membre sau nu ale Uniunii.

2) Aceasta dispozitie trebuie inteleasa in mod absolut, in special in sensul ca brevetele cerute in cursul termenului de prioritate sint independente atat din punct de vedere al cauzelor de nulitate si de decadere, cit si din punct de vedere al duratei lor normale.

3) Ea se aplica tuturor brevetelor care exista la data intrarii sale in vigoare.

4) Ea se va aplica, de asemenea, in cazul aderarii unor tari noi, brevetelor care vor exista de o parte si de alta la data aderarii.

5) Brevetele obtinute cu beneficiul prioritatii se vor bucura, in diferitele tari ale Uniunii, de o durata egala aceleia de care ele s-ar bucura, daca ar fi cerute sau eliberate fara beneficiul prioritatii.

Articolul 4 ter

Inventatorul are dreptul sa fie mentionat ca atare in brevet.

Articolul 4 quater

Eliberarea unui brevet nu va putea fi refuzata si un brevet nu va putea fi invalidat pentru motivul ca vanzarea produsului brevetat sau obtinut printr-un procedeu brevetat este supusa unor restrictii sau ingradiri care rezulta din legislatia nationala.

Articolul 5

A. 1) Introducerea de catre titular, in tara in care a fost acordat brevetul, de obiecte fabricate in orice alta tara a Uniunii, nu va avea ca urmare decaderea din drepturile conferite de brevet.

2) Fiecare tara a Uniunii va putea lua masuri legislative care sa prevada concesiunea de licente obligatorii, pentru a preveni abuzurile care ar putea sa rezulte din exercitarea dreptului exclusiv conferit de brevet, ca, de exemplu, in caz de neexploatare.

3) Decaderea din drepturile conferite de brevet nu va putea fi prevazuta decit pentru cazul in care concesiunea de licente obligatorii s-ar fi dovedit insuficienta pentru a preveni aceste abuzuri. Nici o actiune in decadere sau in anulare a unui brevet nu va putea fi introdusa inainte de expirarea a doi ani de la concesiunea primei licente obligatorii.

4) O licenta obligatorie nu va putea fi ceruta din cauza de neexploatare sau de insuficienta exploatare inainte de expirarea unui termen de 4 ani de la depozitul cererii de brevet, sau de 3 ani de la acordarea brevetului, termenul care expira cel mai tirziu fiind cel care se aplica; ea va fi refuzata, daca titularul isi justifica lipsa de actiune cu motive valabile. O astfel de licenta obligatorie va fi neexclusiva si ea nu va putea fi transmisa, nici chiar sub forma de concesiune de sub licenta, decit impreuna cu partea din intreprindere sau din fondul de comert care exploateaza licenta respectiva.

5) Dispozitiile de mai sus vor fi aplicabile modelelor de utilitate sub rezerva modificarilor necesare. **B. Protectia desenelor**

si modelelor industriale nu poate fi atinsa de decadere in nici un fel, nici din cauza lipsei de exploatare, nici pentru introducerea de obiecte la fel cu cele care sint protejate.

C. 1) Daca, intr-o tara , folosirea marcii inregistrate este obligatorie, inregistrarea nu va putea fi anulata decit dupa un termen echitabil si numai daca cel interesat nu justifica motivele lipsei sale de actiune.

2) Folosirea unei marci de fabrica sau de comert de catre proprietarul ei, sub forma care difera prin anumite elemente care nu modifica caracterul distinctiv al marcii in forma sub care ea a fost inregistrata intr-una din tarile Uniunii, nu va avea ca urmare invalidarea inregistrarii si nu va restringe protectia acordata marcii. Folosirea simultana a aceleiasi marci pe produse identice sau similare, de catre intreprinderi industriale sau comerciale considerate coproprietare ale marcii, in baza dispozitiilor legii nationale a tarii in care este ceruta protectia, nu va impiedica inregistrarea si nu va reduce nicum protectia acordata acestei marci in oricare alta tara a Uniunii, cu conditia ca aceasta folosire sa nu aiba ca efect inducerea in eroare a publicului si sa nu fie contrara interesului public.

D. Pentru recunoasterea dreptului, nu se va pretinde pe produs nici un fel de semn sau de mentiune a brevetului, a modelului de utilitate, a inregistrarii marcii de fabrica sau de comert, sau a depozitului desenului sau modelului industrial.

Articolul 5 bis

1) Un termen de gratie, care va trebui sa fie de cel putin sase luni, va fi acordat pentru plata taxelor prevazute pentru mentinerea drepturilor de proprietate industriala, in schimbul achitarii unei taxe suplimentare, daca aceasta este impusa de legislatia nationala.

2) Tarile Uniunii au dreptul sa prevada revalidarea brevetelor de inventie decazute ca urmare a neplatii taxelor.

Articolul 5 ter

În nici una din țările Uniunii nu se va considera ca se aduce vreo atingere drepturilor titularului prin: – folosirea, la bordul navelor celorlalte țări ale Uniunii, a mijloacelor care formează obiectul brevetului, în corpul navei, în mașini, aparate de manevră, echipament de navigație și alte accesorii, atunci când aceste nave vor patrunde în mod temporar sau accidental în apele țării, cu condiția ca aceste mijloace să fie întrebuintate exclusiv pentru trebuințele navei; – folosirea mijloacelor care formează obiectul brevetului în construcția sau funcționarea vehiculelor aeriene sau terestre aparținând celorlalte țări ale Uniunii, sau a accesoriilor acestor vehicule, atunci când acestea vor patrunde în mod temporar sau accidental în țara respectivă. **Articolul 5 quater**

Atunci când un produs este introdus într-o țară a Uniunii în care există un brevet care protejează un procedeu de fabricație a acestui produs, titularul va avea, față de produsul introdus, toate drepturile pe care legislația țării din care se importă produsul le acordă, pe baza brevetului de procedeu, asupra produselor fabricate în țara respectivă.

Articolul 5 quinquies

Desenele și modelele industriale vor fi protejate în toate țările Uniunii.

Articolul 6

- 1) Condițiile de depunere și înregistrare a marilor de fabrică sau de comerț vor fi stabilite de legislația națională a fiecărei țări a Uniunii
- 2) Totuși, o marcă depusă de un cetățean al unei țări a Uniunii într-o țară a Uniunii nu va putea fi refuzată sau invalidată, pentru motivul că ea nu ar fi fost depusă, înregistrată sau reînnoită în țara de origine.
- 3) O marcă înregistrată reglementar într-una din țările Uniunii va fi considerată ca independentă de marile înregistrate de celelalte țări ale Uniunii, inclusiv în țara de origine.

Articolul 6 bis

- 1) Țările Uniunii se obligă, fie din oficiu dacă legislația țării o impune, fie la cererea celui interesat, să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică folosirea unei marci de fabrică sau de comerț care constituie o reproducere, imitație sau traducere, putând crea confuzie, a unei marci pe care autoritatea competentă a țării de înregistrare sau de folosire o va considera ca este notoriu cunoscută ca fiind deja marca unei persoane admise să beneficieze de prezenta Convenție și ca fiind folosită pentru produse identice sau similare. Se va procedea la fel atunci când partea esențială a marcii constituie o reproducere a unei astfel de marci notoriu cunoscute, sau o imitație putând fi confundată cu aceasta.
- 2) Un termen de cel puțin 5 ani de la data înregistrării va trebui acordat pentru a se cere radierea unei astfel de marci. Țările Uniunii vor putea să prevadă un termen în care să poată fi cerută interzicerea folosirii.
- 3) Nici un termen nu va fi stabilit pentru depunerea cererilor de radiere sau de interzicere a folosirii marilor înregistrate, sau folosite cu rea-credință.

Articolul 6 ter

- 1) a) Țările Uniunii convin să refuze sau să invalideze înregistrarea, sau să interzică prin măsuri corespunzătoare folosirea, fără autorizația organelor competente, fie ca marci de fabrică sau de comerț, fie ca elemente ale acestor marci, a stemelor, drapelurilor și a altor embleme de stat ale țărilor Uniunii, a semnelor și sigiliilor oficiale de control și de garanție adoptate de către ele, precum și imitarea a oricărui semn heraldic.
- b) Dispozițiile de la litera a) de mai sus se aplică, de asemenea, stemelor, drapelurilor și altor embleme,

initialelor sau denumirilor organizatiilor internationale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe tari ale Uniunii, cu exceptia stemelor, drapelelor si altor embleme, initiale sau denumiri care au format deja obiectul unor acorduri internationale in vigoare, menite sa asigure protectia lor.

c) Nici o tara a Uniunii nu este obligata sa aplice cu buna stiinta dispozitiile de la litera b) de mai sus in dauna titularilor de drepturi cistigate inainte de intrarea in vigoare, in tara respectiva, a prezentei Conventii. Tarile Uniunii nu sint obligate sa aplice aceste dispozitii, atunci cind folosirea sau inregistrarea prevazuta la litera a) de mai sus nu este in masura sa sugereze publicului existenta unei legaturi intre organizatia in cauza si stemele, drapelele, emblemele, initialele sau denumirile respective, sau daca aceasta folosire sau inregistrare nu este in mod vadit de natura a insela publicul cu privire la existenta unei legaturi intre cel care le foloseste si organizatie.

2) Interzicerea stemelor si a sigiliilor oficiale de control si de garantie se va aplica numai in cazurile cind marcile in care ele vor fi cuprinse vor fi destinate sa fie folosite pentru marfuri de acelasi fel sau de fel asemanator.

3) a) Pentru aplicarea acestor dispozitii, tarile Uniunii convin sa-si comunice reciproc, prin intermediul Biroului international, lista emblemelor de stat, a semnelor sau sigiliilor oficiale de control si de garantie pe care doresc sau vor dori sa le puna, in masura absoluta sau in anumite limite, sub protectia prezentului articol, precum si orice modificari ulterioare ale acestei liste. Fiecare tara a Uniunii va pune, in timp util, la dispozitia publicului, listele care i-au fost notificate. Totusi, in ceea ce priveste drapelele statelor, aceasta notificare nu este obligatorie.

b) Dispozitiile de la litera b) a alineatului 1) al prezentului articol nu se aplica decit in cazul stemelor, drapelelor si altor embleme, initialelor sau denumirilor organizatiilor internationale interguvernamentale pe care acestea le-au comunicat tarilor Uniunii prin intermediul Biroului international.

4) Orice tara a Uniunii va putea, in termen de douasprezece luni de la primirea notificarii, sa transmita tarii, sau organizatiei internationale interguvernamentale interesate, eventualele sale obiectii, prin intermediul Biroului international.

5) Pentru drapelele de stat, masurile prevazute la alineatului 1) de mai sus se vor aplica numai marcilor inregistrate dupa 6 noiembrie 1925.

6) Pentru emblemele de stat altele decit drapelele, pentru semnele si emblemele oficiale ale tarilor Uniunii, si pentru stemele, drapelele si alte embleme, initialele sau denumirile organizatiilor internationale interguvernamentale, aceste dispozitii nu se vor putea aplica decit marcilor inregistrate dupa mai

mult de doua luni de la primirea notificarii prevazute la alineatul 3) de mai sus. **7)** In caz de rea-credinta, tarile vor putea sa radieze chiar si marcile inregistrate inainte de 6 noiembrie 1925 si care comporta embleme de stat, semne si sigilii.

8) Cetatenii fiecarei tari care vor fi autorizati sa foloseasca emblemele de stat, semnele si sigiliile tarii lor vor putea sa le foloseasca chiar atunci cind exista o similitudine cu cele apartinand altei tari.

9) Tarile Uniunii sa obliga sa interzica folosirea neautorizata, in comert, a stemelor de stat ale celorlalte tari ale Uniunii, atunci cind aceasta folosire ar fi de natura sa induca in eroare cu privire la originea produselor.

10) Dispozitiile precedente nu constituie un obstacol pentru exercitarea dreptului pe care il au tarile, de a refuza sau de a invalida, prin aplicarea punctului 3 de la litera B a articolului 6 quinquies, marcile care contin, fara autorizatie, steme, drapele si alte embleme de stat, sau semne si sigilii oficiale adoptate de o tara a Uniunii, precum si semnele distinctive ale organizatiilor internationale interguvernamentale

mentionate la alin.1) de mai sus.

Articolul 6 quater

1) Atunci cind, in conformitate cu legislatia unei tari a Uniunii, cesiunea unei marci nu este valabila decit daca este efectuata in acelasi timp cu transferul intreprinderii sau al fondului de comert caruia ii apartine marca, va fi suficient, pentru a se admite valabilitatea cesiunii, ca partea din intreprindere sau din fondul de comert situata in acea tara sa fie transmisa cesionarului cu dreptul exclusiv de a fabrica sau de a vinde in tara respectiva produsele insemnate cu marca cedata.

2) Aceasta dispozitie nu impune tarilor Uniunii obligatia de a considera ca valabil transferul unei marci a carei folosire de catre cesionar ar fi, de fapt, de natura sa induca publicul in eroare, mai ales cu privire la provenienta, la natura sau la calitatile esentiale ale produselor pe care se aplica marca.

Articolul 6 quinquies

A. 1) Orice marca de fabrica sau de comert inregistrata reglementar in tara de origine va fi admisa la depunere si va fi protejata, asa cum este ea (telle quelle), in celelalte tari ale Uniunii, sub rezerva celor indicate in prezentul articol. Aceste tari vor putea sa ceara, inainte de a proceda la inregistrarea definitiva, sa fie prezentat certificatul de inregistrare a marcii in tara de origine, eliberat de autoritatea competenta. Pentru acest certificat nu se va cere nici o forma de legalizare.

2) Va fi considerata ca tara de origine acea tara a Uniunii in care depunatorul are o intreprindere industriala sau comerciala reala si serioasa si, daca el nu are o astfel de intreprindere in Uniune, acea tara a Uniunii in care se afla domiciliul si, daca el nu are un domiciliu in cadrul Uniunii, tara nationalitatii sale, in cazul cind el este cetatean al unei tari a Uniunii.

B. Marcile de fabrica sau de comert la care se refera prezentul articol nu vor putea fi refuzate de la inregistrare sau invalidate decit in urmatoarele cazuri: **1)** cind ele sint de natura sa aduca atingere anumitor drepturi cistigate de terti in tara in care se cere protectia; **2)** cind ele sint lipsite de orice caracter distinctiv sau cind sint compuse exclusiv din semne sau indicatii putind sa serveasca, in comert, pentru a indica felul, calitatea, cantitatea, destinatia, valoarea, locul de origine a produselor sau data productiei, sau cind ele au devenit uzuale in vorbirea curenta sau in practica comerciala, cinstita si constanta, din tara in care se cere protectia; **3)** cind ele sint contrare moralei sau ordinii publice si, mai ales, cind sint de natura sa insele publicul; o marca nu va putea fi considerata ca fiind contrara ordinii publice pentru singurul motiv ca ea nu este conforma cu o oarecare dispozitie a legislatiei cu privire la marci, cu exceptia cazului cind aceasta dispozitie se refera ea insasi la ordinea publica. Aceasta nu modifica totusi aplicarea articolului 10 bis.

C. 1) Pentru a se aprecia daca marca este susceptibila de protectie, va trebui sa se tina seama de toate circumstantele de fapt, mai ales de durata folosirii marcii.

2) Nu vor putea fi refuzate in celelalte tari ale Uniunii marcile de fabrica sau de comert, pentru singurul motiv ca ele se deosebesc de marcile protejate in tara de origine numai prin unele elemente, care nu altereaza caracterul distinctiv si nu modifica identitatea marcilor, in forma sub care acestea au fost inregistrate in tara de origine.

D. Nimeni nu va putea beneficia de dispozitiile prezentului articol daca, marca pentru care se revendica protectia nu este inregistrata in tara de origine. **E.** Totusi, in nici un caz, reinnoirea inregistrarii unei marci in tara de origine nu va atrage obligatia de reinnoire a inregistrarii in celelalte tari ale Uniunii in care a fost inregistrata marca. **F.** Beneficiul prioritatii ramine cistigat pentru depozitele de marci constituite in termenul prevazut la articolul 4), chiar atunci cind inregistrarea in tara de origine nu are loc decit dupa expirarea acestui termen.

Articolul 6 sexies

Tarile Uniunii se obliga sa protejeze marcile de serviciu. Ele nu sint obligate sa prevada inregistrarea acestor marci. **Articolul 6 septies**

1) Daca agentul sau reprezentantul celui care este titularul unei marci intr-una din tarile Uniunii va cere, fara autorizatia acestui titular, inregistrarea pe propriul sau nume a marcii respective in una sau mai multe din aceste tari, titularul va avea dreptul sa se opuna acestei inregistrari cerute sau sa reclame radierea ei sau, daca legea tarii ingaduie aceasta, sa ceara transferul inregistrarii in favoarea sa, afara de cazul in care agentul sau reprezentantul

va aduce o justificare faptelor sale. **2)** Titularul marcii va avea dreptul, sub rezerva alineatului 1) de mai sus, sa se opuna folosirii marcii de catre agentul sau reprezentantul sau, daca el nu a autorizat aceasta folosire.

3) Legislatiile nationale pot sa prevada un termen echitabil in care titularul unei marci va trebui sa valorifice drepturile prevazute de prezentul articol. Natura produsului pe care trebuie sa fie aplicata marca de fabrica sau de comert nu poate, in nici un caz, sa constituie un obstacol pentru inregistrarea marcii.

Articolul 7 bis

1) Tarile Uniunii se obliga sa admita la depunere si sa protejeze marcile colective apartinand unor grupari colective a caror existenta nu este contrara legii tarii de origine, chiar daca aceste grupari colective nu poseda o intreprindere industriala sau comerciala.

2) Fiecare tara va stabili conditiile speciale in care va fi protejata o marca colectiva si va putea sa refuze protectia, daca aceasta marca este contrara interesului public.

3) Totusi, protectia acestor marci nu va putea fi refuzata unei grupari colective a carei existenta nu este contrara legii tarii de origine, pentru motivul ca aceasta grupare colectiva nu este stabilita in tara in care este ceruta protectia, sau ca nu este constituita in conformitate cu legislatia acestei tari.

Articolul 8

Numele comercial va fi protejat in toate tarile Uniunii, fara obligatia de depunere sau de inregistrare, indiferent de faptul daca el face sau nu parte dintr-o marca de fabrica sau de comert.

Articolul 9

1) Orice produs care poarta in mod ilicit o marca de fabrica sau de comert sau un nume comercial va fi sechestrat in momentul efectuarii importului, in acele tari ale Uniunii in care marca sau numele comercial au dreptul la protectie legala.

2) Sechestrarea va fi, de asemenea, efectuata in tara in care a avut loc aplicarea ilicita, sau in tarile in care a fost importat produsul.

3) Sechestrarea va fi efectuata la cererea fie a procuraturii, fie a oricarei alte autoritati competente, fie a unei parti interesate, persoana fizica sau juridica, in conformitate cu legislatia interna a fiecarei tari.

4) Autoritatile nu vor fi obligate sa efectueze sechestrarea in caz de tranzit.

5) Daca legislatia unei tari nu admite sechestrarea la import, aceasta va fi inlocuita cu prohibirea importului sau cu sechestrarea in interior.

6) Daca legislatia unei tari nu admite nici sechestrarea la import, nici prohibirea importului, nici sechestrarea in interior, aceste masuri vor fi inlocuite pina la modificarea corespunzatoare a legislatiei, cu actiunile si mijloacele pe care legea tarii respective le-ar asigura, in astfel de cazuri, cetatenilor sai.

Articolul 10

1) Dispozitiile articolului precedent vor fi aplicabile in cazul folosirii directe sau indirecte a unei indicatii false cu privire la provenienta produsului sau la identitatea producatorului, a fabricantului sau a

comerciantului.

2) Va fi, in orice caz, recunoscut ca parte interesata, fie ca este o persoana fizica sau juridica, oricare producator, fabricant sau comerciant angajat in producerea, fabricarea sau comertul acestui produs, si care este stabilit fie in localitatea fals indicata ca loc de provenienta, fie in regiunea in care este situata aceasta localitate, fie in tara fals indicata, fie in tara in care este folosita falsa indicatie de provenienta.

Articolul 10 bis

1) Tarile Uniunii sint obligate sa asigure cetatenilor Uniunii o protectie efectiva impotriva concurentei neloiale.

2) Constituie un act de concurenta neloiala orice act de concurenta contrar practicilor cinstite in materie industriala sau comerciala.

3) Va trebui sa fie interzise mai ales:

1. – orice fapte care sint de natura sa creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu intreprinderea, produsele sau activitatea industriala sau comerciala a unui concurent;

2. – afirmatiile false, in exercitarea comertului, care sint de natura a discredita intreprinderea, produsele sau activitatea industriala sau comerciala a unui concurent;

3. – indicatiile sau afirmatiile a caror folosire, in exercitarea comertului, este susceptibila sa induca publicul in eroare cu privire la natura, modul de fabricatie, caracteristicile, aptitudinea la intrebuintare sau cantitatea marfurilor.

Articolul 10 ter

1) Tarile Uniunii se obliga sa asigure cetatenilor celorlalte tari ale Uniunii mijloace legale corespunzatoare pentru reprimarea eficace a tuturor faptelor prevazute in articolele 9, 10 si 10 bis.

2) In afara de aceasta, ele se obliga sa prevada masuri care sa permita sindicatelor si asociatiilor care reprezinta pe industriisii, producatorii sau comerciantii interesati, si a caror existenta nu este contrara legilor tarilor lor, sa actioneze in justitie sau pe linga autoritatile administrative, in vederea reprimarii faptelor prevazute la articolele 9, 10 si 10 bis, in masura in care legea tarii in care este ceruta protectia ingaduie aceasta sindicatelor si asociatiilor din tara respectiva.

Articolul 11

1) Tarile Uniunii vor acorda, in conformitate cu legislatia lor interna, protectie temporara inventiilor brevetabile, modelelor de utilitate, desenelor sau modelelor industriale, precum si marcilor de fabrica sau de comert, pentru produsele care vor figura la expozitiile internationale oficiale sau oficial recunoscute, organizate pe teritoriul uneia dintre ele.

2) Aceasta protectie temporara nu va prelungi termenele pravazute la articolul 4. Daca, mai tirziu, este invocat dreptul de prioritate, Administratia fiecarei tari va putea stabili ca termenul sa decurga de la data introducerii produsului in expozitie.

3) Fiecare tara va putea sa ceara, ca dovada a identitatii obiectului expus si a datei de introducere, documentele justificative pe care la va considera necesare.

Articolul 12

1) Fiecare din tarile Ununii se obliga sa stabileasca un serviciu special al proprietatii industriale si un birou central de primire a depozitelor, pentru comunicarea catre public a brevetelor de inventie, a modelelor de utilitate, a desenelor si modelelor industriale si a marcilor de fabrica sau de comert.

2) Acest serviciu va edita o publicatie periodica oficiala. El va publica in mod regulat:

a) numele titularilor brevetelor acordate, cu o scurta descriere a inventiilor brevetate;

b) reproducerea marcilor inregistrate.

Articolul 13

1) a) Uniunea are o adunare constituita din tarile Uniunii care sint legate de articolele 13 pina la 17.

b) Guvernul fiecarei tari este reprezentat de un delegat, care poate fi asistat de supleanti, de consilieri si experti. **c)** Cheltuielile fiecarei delegatii sint suportate de Guvernul care a desemnat-o.

2) a) Adunarea:

I) se ocupa de toate problemele care se refera la mentinerea, la dezvoltarea Uniunii si la aplicarea prezentei Conventii;

II) da directive Biroului international al proprietatii intelectuale (denumit in cele ce urmeaza „Biroul international”), prevazut de Conventia care instituie Organizatia Mondiala a Proprietatii Intelectuale (denumita in cele ce urmeaza „Organizatia”), cu privire la pregatirea conferintelor de revizuire, acordind cuvenita consideratie observatiilor acelor tari ale Uniunii care nu sint legate de articolele 13 pina la 17.

III) examineaza si aproba rapoartele si activitatea Directorului general al Organizatiei, referitoare la Uniune, si da acestuia toate directivele utile in problemele care sint de competenta Uniunii;

IV) alege membrii Comitetului executiv al Adunarii;

V) examineaza si aproba rapoartele si activitatea Comitetului sau executiv si da directive acestuia;

VI) stabileste programul, adopta bugetul bienal al Uniunii si aproba bilantul ei;

VII) adopta regulamentul financiar al Uniunii;

VIII) creeaza comitetele de experti si grupurile de lucru pe care ea le considera utile pentru realizarea obiectivelor Uniunii;

IX) hotaraste care sint tarile nemembre ale Uniunii si care sint organizatiile interguvernamentale si internationale neguvernamentale care pot fi admise la intrunirile sale in calitate de observatori;

X) adopta modificarile articolelor 13 pina la 17;

XI) intreprinde orice alta actiune potrivita pentru realizarea obiectivelor Uniunii;

XII) indeplineste orice alte sarcini pe care la implica prezenta Conventie;

XIII) exercita drepturile pe care i le confera Conventia care instituie Organizatia, sub rezerva ca ea sa le fi acceptat.

b) Asupra problemelor care intereseaza, de asemenea, si alte Uniuni administrate de Organizatie, Adunarea statueaza avind cunostinta de avizul Comitetului de coordonare al Organizatiei.

3) a) Sub rezerva dispozitiilor subalineatului b), un delegat nu poate sa reprezinte decit o singura tara.

b) Acele tari ale Uniunii, grupate in virtutea unui Aranjament special in cadrul unui oficiu comun avind, pentru fiecare dintre ele, caracterul serviciului national de proprietate industriala prevazut la articolul 12, pot fi reprezentate in ansamblul lor, in cursul discutiilor, de catre una dintre ele.

4) a) Fiecare tara membra a Adunarii dispune de un vot.

b) Jumatate din tarile membre ale Adunarii constituie cvorumul.

c) Cu toate dispozitiile subalineatului b), daca, in timpul unei sesiuni, numarul tarilor reprezentate este mai mic de jumatate, dar este egal sau mai mare de o treime a tarilor membre ale Adunarii, aceasta poate lua hotariri; totusi, hotaririle Adunarii, cu exceptia celor care se refera la procedura sa, nu devin executorii decit atunci cind sint indeplinite conditiile care urmeaza.

Biroul international comunica aceste hotariri tarilor membre ale Adunarii care nu au fost reprezentate, invitindu-le ca, in termen de trei luni de la data comunicarii, ele sa exprime in scris votul sau abtinerea lor. Daca, la expirarea acestui termen, numarul de tari care si-au exprimat astfel votul sau abtinerea este cel putin egal cu numarul de tari care a lipsit pentru ca cvorumul sa fie intrunit in timpul sesiunii, hotaririle respective devin executorii, cu conditia

ca, totodata, sa fie intrunita majoritatea necesara.

d) Sub rezerva dispozitiilor articolului 17. 2), hotaririle Adunarii se iau cu o majoritate de doua treimi a voturilor exprimate.

e) Abtinerea nu este considerata ca vot. **5) a)** Sub rezerva subalineatului b), un delegat nu poate sa voteze decit in numele unei singure tari.

b) Tarile Uniunii prevazute la alineatul 3) b) se straduiesc, ca regula generala, sa fie reprezentate la sesiunile Adunarii de propriile lor delegatii. Totusi, daca din motive exceptionale una din aceste tari nu poate sa fie reprezentata de propria sa delegatie, ea poate sa dea, prin delegatie, alteleia dintre aceste tari, imputernicirea de a vota in numele sau, convenindu-se ca o delegatie nu poate sa voteze prin mandat decit pentru o singura tara. Orice imputernicire data in acest scop trebuie sa constituie obiectul unui act semnat de conducatorul statului sau de ministrul competent.

6) Tarile Uniunii care nu sint membre ale Adunarii sint admise la intrunirile ei in calitate de observatori.

7) a) Adunarea se intruneste o data la fiecare doi ani in sesiune ordinara, in baza convocarii Directorului general si, in afara cazurilor exceptionale, in cursul aceleiasi perioade si in acelasi loc cu Adunarea generala a Organizatiei.

b) Adunarea se intruneste in sesiune extraordinara in baza convocarii facute de Directorul general, la cererea Comitetului executiv sau la aceea a unui sfert din tarile membre ale Adunarii.

8) Adunarea adopta regulamentul sau intern.

Articolul 14

1) Adunarea are un Comitet executiv.

2) a) Comitetul executiv este constituit din tarile alese de Adunare dintre tarile membre ale acesteia. In afara de acestea, tara pe al carei teritoriu se afla sediul Organizatiei dispune, din oficiu, de un loc in Comitet, sub rezerva dispozitiilor articolului 16. 7 b).

b) Guvernul fiecarei tari membre a Comitetului executiv este reprezentat de un delegat care poate fi asistat de supleanti, de consilieri si de experti.

c) Cheltuielile fiecarei delegatii sint suportate de guvernul care a desemnat-o.

3) Numarul de tari membre ale Comitetului executiv corespunde cu sfertul numarului de tari membre ale Adunarii. La calcularea numarului de locuri care vor trebui completate, restul care ramine dupa impartirea la patru nu este luat in considerare.

4) La alegerea membrilor Comitetului executiv, Adunarea tine seama de o repartitie geografica echitabila si de necesitatea tuturor tarilor participante la aranjamentele instituite in legatura cu Uniunea, de a face parte din tarile care alcatuiesc Comitetul executiv.

5) a) Dupa inchiderea sesiunii in cursul careia au fost alesi, membrii Comitetului executiv ramin in functie pina la inchiderea urmatoarei sesiuni ordinare a Adunarii.

b) Adunarea reglementeaza modalitatile de alegere si eventuala realegere a membrilor Comitetului executiv.

6) a) Comitetul executiv:

I) pregateste proiectul de ordine de zi a Adunarii;

II) supune Adunarii propuneri cu privire la proiectele de program si buget bienal ale Uniunii, pregatite de Directorul general;

III) articol suprimat;

IV) supune Adunarii, cu comentarii corespunzatoare, rapoartele periodice ale Directorului general si

rapoartele anuale de verificare a gestiunii;

V) ia toate masurile utile, in vederea executarii de catre Directorul general a programului Uniunii, in conformitate cu hotaririle Adunarii si tinind seama de situatiile care survin intre doua sesiuni ordinare ale Adunarii;

VI) indeplineste orice alte sarcini care ii sint atribuite prin prezenta Conventie.

Comitetul executiv statueaza asupra problemelor care intereseaza, de asemenea, si alte Uniuni administrate de Organizatie, avind cunostinta de avizul Comitetului de coordonare al Organizatiei.

7) a) Comitetul executiv se intruneste o data pe an in sesiune ordinara, in baza convocarii Directorului general, pe cit posibil in aceeasi perioada si in acelasi loc cu Comitetul de coordonare al Organizatiei.

b) Comitetul executiv se intruneste in sesiune extraordinara in baza convocarii facute de Directorul general, fie in initiativa lui, fie la cererea presedintelui sau a unui sfert din membrii Comitetului executiv.

8) a) Fiecare membru al Comitetului executiv dispune de un vot.

b) Jumatate din tarile membre ale Comitetului executiv constituie cvorumul.

c) Hotaririle se iau cu majoritatea simpla de voturi exprimate.

d) Abtinerea nu este considerata vot.

e) Un delegat nu poate sa reprezinte decit o singura tara si nu poate sa voteze decit in numele acesteia.

9) Tarile Uniunii care nu sint membre ale Comitetului executiv sint admise la intrunirile acestuia in calitate de observatori.

10) Comitetul executiv adopta regulamentul sau intern.

Articolul 15

1) a) Sarcinile administrative care revin Uniunii sint asigurate de Biroul international care succede Biroului Uniunii reunit cu Biroul Uniunii instituit de Conventia internationala pentru protectia operelor literare si artistice.

b) Biroul international asigura, in special, secretariatul diferitelor organe ale Uniunii.

c) Directorul general al Organizatiei este cel mai inalt functionar al Uniunii si el o reprezinta.

2) Biroul international aduna si publica informatiile cu privire la protectia proprietatii industriale.

Fiecare tara a Uniunii comunica cit se poate de curind Biroului international textul oricarei legi noi, precum si orice texte oficiale referitoare la protectia proprietatii industriale. In afara de aceasta, fiecare tara pune la dispozitia Biroului international toate publicatiile emise de serviciile sale competente in materie de proprietate industrială si care se refera direct la protectia proprietatii industriale, considerate de Biroul international ca prezentind interes pentru activitatea lui.

3) Biroul international publica un periodic lunar.

4) Biroul international procura oricarei tari a Uniunii, la cererea ei, informatii cu privire la problemele care se refera la protectia proprietatii industriale.

5) Biroul international efectueaza studii si asigura servicii menite sa faciliteze protectia proprietatii industriale.

6) Directorul general si oricare dintre membrii personalului desemnat de el participa, fara drept de vot, la toate intrunirile Adunarii, ale Comitetului executiv si ale oricarui alt comitet de experti sau grup de lucru. Directorul general sau un membru al personalului desemnat de el este din oficiu secretarul acestor organe.

7) a) Biroul international pregateste, in baza directivelor Adunarii si in cooperare cu Comitetul executiv,

conferintele de revizuire a dispozitiilor Conventiei, altele decit cele prevazute de articolele 13 pina la 17.

b) Biroul international poate sa consulte organizatii interguvernamentale si internationale neguvernamentale pentru pregatirea conferintelor de revizuire.

c) Directorul general si persoanele desemnate de el participa la discutii in aceste conferinte, fara drept de vot.

d) Biroul international executa orice alte sarcini care ii sint atribuite.

Articolul 16

1) a) Uniunea are un buget.

b) Bugetul Uniunii cuprinde incasarile si cheltuielile proprii ale Uniunii, contributia acesteia la bugetul cheltuielilor comune Uniunilor, precum si, daca este cazul, suma pusa la dispozitia bugetului Conferintei Organizatiei.

c) Sint considerate, ca fiind cheltuieli comune ale Uniunilor, cheltuielile care nu sint atribuite exclusiv Uniunii, ci, de asemenea, unei alte sau unor alte Uniuni administrate de Organizatie. Partea Uniunii la aceste cheltuieli comune este proportionala cu interesul pe care il prezinta pentru ea aceste cheltuieli.

2) Bugetul Uniunii este stabilit tinind seama de cerintele de coordonare cu bugetele celorlalte Uniuni administrate de Organizatie.

3) Mijloacele de finantare ale bugetului Uniunii sint urmatoarele:

I) contributiile tarilor Uniunii;

II) taxele si sumele datorate pentru serviciile pe care le face Biroul international in numele Uniunii;

III) produsul vanzarii publicatiilor Biroului international referitoare la Uniune si drepturile aferente acestor publicatii;

IV) donatiile, legatele si subventiile;

V) chiriile, dobinzile si alte diverse venituri.

4) a) Pentru a determina partea de contributie la buget a unei tari, fiecare tara a Uniunii este incadrata intr-o clasa si ea plateste contributiile sale anuale in baza unui numar de unitati, stabilit dupa cum urmeaza:

Clasa I 25 Clasa II 20 Clasa III 15 Clasa IV 10 Clasa V 5 Clasa VI 3 Clasa VII 1

b) Daca nu a facut-o in prealabil, fiecare tara indica, in momentul depunerii instrumentului sau de ratificare sau de aderare, clasa in care doreste sa fie incadrata. Ea va putea sa schimbe clasa. Daca tara isi va alege o clasa inferioara, ea va trebui sa informeze Adunarea despre aceasta, in cursul uneia din sesiunile ordinare. O astfel de schimbare isi produce efectul la inceputul anului calendaristic care urmeaza sesiunii respective. **c)** Contributia anuala a fiecarei tari este constituita dintr-o suma al carei raport fata de suma totala a contributiilor anuale ale tuturor la bugetul Uniunii este la fel cu raportul dintre numarul de unitati al clasei in care este incadrata tara respectiva si numarul total al unitatilor pe ansamblul acestor tari. **d)** Contributiile se achita la intii ianuarie al fiecarui an. **e)** O tara care este in intirziere cu plata contributiilor sale nu poate sa execute dreptul sau de vot in nici unul din organele Uniunii in care este membra, daca totalul restantelor sale este egal sau superior sumei contributiilor pe care ea le datoreaza pentru ultimii doi ani intregi expirati. Totusi, o astfel de tara poate fi autorizata sa-si pastreze exercitiul dreptului de vot in cadrul acestui organ, atit timp cit acesta apreciaza ca intirziera se datoreaza unor imprejurari exceptionale si inevitabile.

f) In cazul cind bugetul nu este adoptat inainte de inceperea unui nou exercitiu financiar, bugetul anului precedent va fi reluat, in conditiile stabilite de regulamentul financiar. **5.** Cuantumul taxelor si al sumelor

datorate pentru serviciile facute de Biroul international in numele Uniunii este fixat de Directorul general, care raporteaza despre aceasta in fata Adunarii si Comitetului executiv. **6. a)** Uniunea are un fond de rulment constituit din remiterea unica a unei sume de catre fiecare tara a Uniunii. Daca fondul devine insuficient, Adunarea hotaraste majorarea lui. **b)** Valoarea remiterii initiale a fiecarei tari la fondul mentionat, sau aceea a participarii sale la majorarea acestuia, este proportionala cu contributia acestei tari pentru anul in cursul caruia este constituit fondul sau este hotarita majorarea. **c)** Proportia si conditiile de remitere sint hotarite de Adunare la propunerea facuta de Directorul general si cu avizul Comitetului de coordonare al Organizatiei. **7. a)** Acordul cu privire la sediu, incheiat cu tara pe al carei teritoriu se afla sediul Organizatiei, prevede ca, daca fondul de rulment este insuficient, aceasta tara acorda o suma in avans. Quantumul acestei sume si conditiile in care ea va fi acordata formeaza, in fiecare caz in parte, obiectul unor acorduri separate intre tara respectiva si Organizatie. Atit timp cit tara are obligatia sa acorde o suma in avans, aceasta tara dispune, din oficiu, de un loc in Comitetul executiv. **b)** Tara prevazuta la subalineatul a) si Organizatia au dreptul, fiecare, sa renunte, printr-o notificare facuta in scris, la intelegerea cu privire la acordarea de sume in avans. Denuntarea produce efect la trei ani de la expirarea anului in cursul caruia a fost facuta notificarea. **8.** Verificarea gestiunii este asigurata, in conditiile stabilite de regulamentul financiar, de una sau mai multe tari ale Uniunii, sau de controlori din afara care sint, cu consimtamintul lor, desemnati de adunare. **Articolul 17**

1. Propuneri de modificare a articolelor 13, 14, 15, 16 si a prezentului articol vor putea fi prezentate de orice tara membra a Adunarii, de Comitetul executiv sau de Directorul general. Aceste propuneri sint comunicate de Directorul general al tarilor membre ale Adunarii cu cel putin sase luni inainte de a fi supuse examenului adunarii. **2.** Orice modificare a articolelor prevazute la alineatul 1) este adoptata de Adunare. Modificarile vor fi adoptate, daca intrunesc 3/4 din voturile exprimate; totusi, orice modificare a articolului 13 si a prezentului alineat va fi adoptata, daca intruneste 4/5 din voturile exprimate. **3.** Orice modificare a articolelor prevazute la alineatul 1) intra in vigoare la o luna dupa primirea de catre Directorul general, din partea a trei patriimi din tarile care erau membre ale Adunarii in momentul cind a fost adoptata modificarea, a notificarilor scrise de acceptare, efectuate in conformitate cu normele constitutionale respective. Orice modificare a acestor articole, acceptata in acest fel, leaga toate tarile care sint membre ale Adunarii in momentul in care modificarea intra in vigoare, sau care vor deveni membre ale ei la o data ulterioara; totusi, orice modificare care maresta obligatiile financiare ale tarilor Uniunii nu leaga decit pe acelea dintre ele care au notificat acceptarea modificarii respective. **Articolul 18**

1) Prezenta Conventie va fi supusa unor revizuri in vederea introducerii imbunatatirilor care sint de natura sa perfectioneze sistemul Uniunii. **2)** In acest scop, conferinte ale delegatiilor acestor tari vor avea loc, succesiv, intr-una din tarile Uniunii. **3)** Modificarile articolelor 13 pina la 17 sint supuse dispozitiilor articolului 17. **Articolul 19**

S-a convenit ca tarile Uniunii sa-si rezerve dreptul de a incheia intre ele, in mod separat, aranjamente speciale pentru protectia proprietatii industriale, in masura in care aceste aranjamente nu ar contraveni dispozitiilor prezentei Conventii. **Articolul 20**

1. a) Fiecare tara a Uniunii care a semnat prezentul Act poate sa-l ratifice si, daca nu l-a semnat, poate sa adere la el. Instrumentele de ratificare sau de aderare se depun Directorului general. **b)** Fiecare tara a Uniunii poate sa declare, in instrumentul sau de ratificare sau de aderare, ca ratificarea sau aderarea sa nu se aplica:

I) articolelor 1 pina la 12 sau

II) articolelor 13 pina la 17

c) Fiecare tara a Uniunii care, in conformitate cu subalineatul b) a exclus de la efectele ratificarii sau aderarii sale unul din cele doua grupuri de articole prevazute la subalineatul respectiv, poate sa declare, oricind dupa aceea, ca ea extinde efectele ratificarii sau aderarii sale asupra acestui grup de articole. O astfel de declaratie se depune Directorului general.

2. a) Articolele 1 pina la 12 intra in vigoare, fata de primele 10 tari ale Uniunii care au depus instrumentele de ratificare sau de aderare, fara a face o declaratie in sensul ingaduit de alineatul 1) b) I), la trei luni dupa depunerea celui de-al zecelea din aceste instrumente de ratificare sau de aderare. **b)** Articolele 13 pina la 17 intra in vigoare fata de primele zece tari ale Uniunii care au depus instrumentele de ratificare sau de aderare, fara a face o declaratie in sensul ingaduit de alineatul 1) b) II), la trei luni dupa depunerea celui de-al zecelea din aceste instrumente de ratificare sau de aderare. **c)** Sub rezerva intrarii in vigoare initiale, in conformitate cu dispozitiile subalineatelor a) si b), a fiecaruia dintre cele doua grupuri de articole prevazute la alineatul 1) b) I) si II) si sub rezerva dispozitiilor alineatului 1) b), articolele 1 pina la 17 intra in vigoare fata de orice alta tara a Uniunii, in afara de cele prevazute la subalineatele a) si b), care depune un instrument de ratificare sau de aderare, precum si fata de orice tara a Uniunii care depune o declaratie in aplicarea alineatului 1)c), la trei luni dupa data notificarii unei astfel de depuneri de catre Directorul general, in afara cazului cind in instrumentul sau in declaratia depusa s-ar fi indicat o data posterioara. In acest ultim caz, prezentul Act intra in vigoare fata de tara respectiva la data astfel indicata. **3)** Fata de fiecare tara a Uniunii care depune un instrument de ratificare sau de aderare, articolele 18 pina la 30 intra in vigoare la prima data la care unul dintre grupurile de articole prevazute la alineatul b), oricare ar fi acesta, intra in vigoare fata de aceasta tara, in conformitate cu alineatul 2) a, b) sau c) **Articolul 21**

1) Orice tara din afara Uniunii poate sa adere la prezentul Act si sa devina, prin aceasta, membra a Uniunii. Instrumentele de aderare se depun Directorului general. **2) a)** Fata de orice tara din afara Uniunii, care a depus instrumentul sau de aderare cu o luna sau mai mult, inainte de data intrarii in vigoare a dispozitiilor prezentului act, acesta intra in vigoare la data la care dispozitiile sale privind aplicarea articolului 20 2)a) sau b) au intrat in vigoare pentru prima data, in afara cazului cind in instrumentul de aderare s-ar fi indicat o data posterioara, totusi:

I) daca articolele 1 pina la 12 nu au intrat in vigoare la aceasta data, o astfel de tara va fi legata, in timpul perioadei interimare inainte de intrarea in vigoare a acestor dispozitii si, in locul lor, prin articolele 1 pina la 12 ale Actului de la Lisabona.

II) daca articolele 13 pina la 17 nu au intrat in vigoare la aceasta data, o astfel de tara va fi legata, in timpul perioadei interimare inainte de intrarea in vigoare a acestor dispozitii, si in locul lor, prin articolele 13 si 14, 3), 4) si 5) ale Actului de la Lisabona.

Daca o tara indica o data posterioara in instrumentul sau de aderare, prezentul Act intra in vigoare pentru aceasta tara la data astfel indicata.

b) Pentru orice tara din afara Uniunii care a depus instrumentul sau de aderare la o data posterioara intrarii in vigoare a numai unuia din grupurile de articole prevazute de prezentul Act, sau la o data care precede cu mai putin de o luna aceasta intrare in vigoare, prezentul Act intra in vigoare sub rezerva celor prevazute la subalineatul a), la trei luni dupa data la care notificarea aderarii sale a fost facuta de Directorul general, in afara cazului cind in instrumentul de aderare s-ar fi indicat o data posterioara. In acest ultim caz, prezentul Act intra in vigoare pentru aceasta tara la data astfel indicata. **3)** Pentru orice tara in afara Uniunii care a depus instrumentul sau de aderare dupa data intrarii in vigoare a prezentului

Act in intregimea lui, sau care l-a depus cu mai putin de o luna inainte de aceasta data, prezentul Act intra in vigoare la trei luni dupa data la care notificarea aderarii sale a fost facuta de Directorul general, in afara cazului cind in instrumentul de aderare s-ar fi indicat o data ulterioara . In acest ultim caz, prezentul Act intra in vigoare pentru aceasta tara la data astfel indicata. **Articolul 22**

Sub rezerva exceptiilor posibile prevazute de articolele 20 1) b) si 28 2), ratificarea sau aderarea va atrage cu deplin drept acceptarea tuturor clauzelor si asigurarea tuturor avantajelor stipulate de prezentul Act.

Articolul 23

Dupa intrarea in vigoare a prezentului Act in intregimea lui, o tara nu va putea sa adere la Actele anterioare ale acestei Conventii. **Articolul 24**

1) Orice tara poate sa declare in instrumentul sau de ratificare sau de aderare, sau poate oricind dupa aceasta sa informeze pe Directorul general, ca prezenta Conventie se aplica totalitatii sau unei parti a teritoriilor sale, desemnate in declaratie sau in notificare, pentru ale caror relatii externe isi asuma responsabilitatea. **2)** Orice tara care a facut o astfel de declaratie sau o astfel de notificare poate, oricind, sa notifice Directorului general ca prezenta Conventie inceteaza a se mai aplica totalitatii sau unei parti a acestor teritorii. **3. a)** Orice declaratie facuta in virtutea alineatului 1) produce efect la aceeasi data la care produce efect ratificarea sau aderarea al carei instrument o include, si orice notificare efectuata in virtutea acestui alineat produce efect la trei luni de la comunicarea ei de catre Directorul general. **b)** Orice notificare facuta in virtutea alineatului 2) produce efect dupa douasprezece luni de la primirea ei de catre Directorul general. **Articolul 25**

1) Orice tara parte la prezenta Conventie se obliga sa adopte, in conformitate cu constitutia sa, masurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentei Conventii. **2)** S-a convenit ca, in momentul cind o tara va depune instrumentul sau de ratificare sau de aderare, ea va fi in masura, in conformitate cu legislatia sa interna, sa aplice dispozitiile prezentei Conventii. **Articolul 26**

1) Prezenta Conventie ramine in vigoare fara limita de durata. **2)** Orice tara poate sa denunte prezentul Act printr-o notificare adresata Directorului general.

Aceasta denuntare atrage si denuntarea tuturor Actelor anterioare si ea nu-si poate produce efectul decit fata de tara care a facut-o, Conventia raminind in vigoare si executorie fata de celelalte tari ale Uniunii. **3)** Denuntarea produce efect la un an dupa ziua in care Directorul general a primit notificarea. **4)** Facultatea de denuntare prevazuta de prezentul articol nu poate fi exercitata de o tara inainte de expirarea unui termen de 5 ani, socotind de la data la care ea a devenit membra a Uniunii. **Articolul 27**

1) Prezentul Act inlocuieste, in relatiile dintre tarile fata de care el se aplica si in masura in care el se aplica, Conventia de la Paris din 20 martie 1883 si actele de revizuire care au urmat. **2) a)** Fata de tarile carora nu li se aplica prezentul Act sau nu li se aplica in intregimea lui, dar carora li se aplica Actul de la Lisabona din 31 octombrie 1958, acesta din urma ramine in vigoare in intregimea lui sau in masura in care nu este inlocuit de prezentul Act in virtutea alineatului 1). **b)** De asemenea, fata de tarile carora nu li se aplica nici prezentul Act, nici parti ale acestuia, nici Actul de la Lisabona, Actul de la Londra din 2 iunie 1934 ramine in vigoare in intregimea lui sau in masura in care nu este inlocuit de prezentul Act in virtutea alineatului 1). **c)** De asemenea, fata de tarile carora nu li se aplica nici prezentul Act, nici parti ale acestuia, nici Actul de la Lisabona, nici Actul de la Londra, Actul de la Haga din 6 noiembrie 1925 ramine in vigoare in intregimea lui sau in masura in care nu este inlocuit de prezentul Act in virtutea alineatului

1). **3)** Tarile din afara Uniunii care devin parte la prezentul Act il aplica fata de orice tara a Uniunii care nu este parte la acest Act sau care, desi este parte la el, a facut declaratia prevazuta la articolul 20 1) b) I). Aceste tari admit ca tara respectiva a Uniunii sa aplice fata de ele dispozitiile celui mai recent Act la care

este parte . **Articolul 28**

1) Orice diferend între două sau mai multe țări ale Uniunii, cu privire la interpretarea sau la aplicarea prezentei Convenții care nu va fi soluționat pe calea negocierilor, poate fi adus în fața Curții Internaționale de Justiție de una din țările în cauză, printr-o cerere făcută în conformitate cu Statutul Curții, în afara cazului când țările în cauză vor conveni asupra unui alt mod de soluționare. Biroul internațional va fi informat de țara care a făcut cererea despre diferendul adus în fața Curții; el va aduce aceasta la cunoștința celorlalte țări ale Uniunii. **2)** Orice țară poate să declare, în momentul când semnează prezentul Act sau când depune instrumentul sau de ratificare sau de aderare, că ea nu se consideră legată de dispozițiile alineatului 1). În cazul unor diferende între o astfel de țară și orice altă țară a Uniunii, dispozițiile alineatului 1) nu se aplică. **3)** Orice țară care a făcut o declarație în conformitate cu dispozițiile alineatului 2) poate, oricând, să o retragă printr-o notificare adresată Directorului general. **Articolul 29**

1) a) Prezentul Act este semnat într-un singur exemplar în limba franceză și depus pe lângă Guvernul Suediei. **b)** După consultarea guvernelor interesate, Directorul general va întocmi textele oficiale în limbile germană, engleză, spaniolă, italiană, portugheză și rusă și în alte limbi pe care Adunarea va putea să le indice. **c)** În caz de contestație cu privire la interpretarea diferitelor texte, textul francez este cel autentic. **2)** Prezentul Act rămâne deschis semnăturilor, la Stockholm, până la 13 ianuarie 1968. **3)** Directorul general transmite două copii de pe textul semnat al prezentului Act, certificate pentru conformitate de Guvernul Suediei, guvernelor tuturor țărilor Uniunii și, la cerere, guvernului oricărei alte țări. **4)** Directorul general înregistrează prezentul Act la Secretariatul Națiunilor Unite. **5)** Directorul general notifică guvernelor tuturor țărilor Uniunii semnăturile, depunerea instrumentelor de ratificare sau de aderare și a declarațiilor cuprinse în aceste instrumente sau făcute în aplicarea articolului 20 1) c), intrarea în vigoare a tuturor dispozițiilor prezentului Act, notificările de denunțare și notificările făcute în aplicarea articolului 24. **Articolul 30**

1) Până la intrarea în funcție a primului Director general, mențiunile din prezentul Act cu privire la Biroul internațional al Organizației sau la Directorul general sunt considerate ca se referă la Biroul Uniunii, respectiv la Directorul acesteia. **2)** Țările Uniunii, care nu sunt legate de articolele 13 până la 17, pot să exercite, timp de cinci ani după intrarea în vigoare a Convenției care instituie Organizația, dacă vor dori, drepturile prevăzute de articolele 13 până la 17 ale prezentului Act, ca și când ele ar fi legate de aceste articole. Orice țară care va dori să exercite aceste drepturi va depune în acest scop Directorului general o notificare, făcută în scris, care produce efect la data primirii ei.

Tarile care vor proceda astfel vor fi considerate ca membre ale Adunării până la expirarea perioadei respective. **3)** Atât timp cât țările Uniunii nu vor deveni toate membre ale Organizației, Biroul internațional al Organizației funcționează, de asemenea, în calitate de Birou al Uniunii, iar Directorul general, în calitate de Director al acestui Birou. **4)** Atunci când toate țările Uniunii vor deveni membre ale Organizației, drepturile, obligațiile și bunurile Biroului Uniunii trec asupra Biroului internațional al Organizației.